

Bayer Zsolt: Húsvéti levél Sargentininek

2019 április 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ezt nem teszi zsebre Juditka, az tuti!

Nagypéntek este. Megnézem az esti híradót, benne önt, Judith Sargentini, ahogy öntudatosan elhazudozgat rólunk, aztán átkapcsolok, és beleakadok A misszió cím? filmbe. Régi klasszikus. És id?szer?bb, mint valaha.

Szerepel benne ön is. Ne, ne reménykedjen, nem ön a f?gonosz, és még csak nem is az önmagával és hitével meghasonló, gyáva f?pap. Dehogy! Ön csak valamelyik sokadik senki, aki beleágyúz a misszióba, aki belel? egy gyerekbe. És közben öntudatos arcot vág, és nagyon sajnálja önmagát. Sajnálja, de közben meg is hatódik önnön nagyszer?ségét?l.

Ismerjük mi már jól a magafajtáját. És végtelen hálával tartozunk maguknak. Ugyanis ha maguk nem kísérték volna végig az elmúlt nagyjából hat évszázadunkat, már ugyanolyanok lennénk, mint önök: hitehagyottak, lelketlenek, önhittek, ostobák, önfeladók – és mindezek felett rendíthetetlenül kegyetlenek és megátalkodottak.

És éppen ezt, a rendíthetetlen kegyetlenségünket, aljasságunkat hívnánk mi is demokráciának. Ugyanis ez az új találmány: nem hinni már semmiben, csak a magunk nem létez? igazában; és szabadságnak, demokráciának nevezni a semmit, a végtelen ürességet, a mocskot.

Ismerjük már jól a magukfajtáját. Vagy talán mégsem? Ismerjük, hiszen éppen így gázoltak át rajtunk, éppen így akartak mindig átgázolni rajtunk az elmúlt hat évszázadban az engesztelhetetlenek és az er?sebbek. A gazdagabbak, hatalmasabbak, számosabbak, s leginkább a gátlástalanabbak. Olyan volt éppen mind, mint maga. Ugyanakkor mégis más. Mert bennük legalább volt valami brutális, atavisztikus ?szinteség. Önökben pedig nincsen más, csak a brutális, modern ?szintétlenség.

Önök az egész egyetemes emberiség legtökéletesebb hazugjai. S ennek eléréséhez éppen önöknek kellett eljutniuk az aljasság és becstelenség legfels? fokára. Magas piedesztál ez. Olyan magas, ahonnét nem látszik már semmi sem, sem az igazság, sem a h?ség, sem az önazonosság, sem a múlt, sem a hagyomány, sem a história, sem A misszió Rodrigo Mendozájának passiója és harca, sem a lángoló Notre-Dame – nem látszik onnan semmi sem, csak a senkik beteg, üres, rettenetes világa. Onnan csak maga látszik már.

De nagyon ne örüljön. Ön nem nagy a b?nben, ön csak az eszköz, a beszél? (jelentést készít?) szerszám, ön a pitiánerség, a kisszer?ség pokol felé tartó apoteózisa. És éppen ebben rejlik az ön örökkévalósága. Ön örök. Ugyanis ön az, akire évezredek óta soha senki sem emlékszik, aki jeltelenül és emlékezet nélkül t?nik el a semmiben, és akit mégis mindenki ismer. Mert mindenki találkozott már életében kicsike gazemberrel, rút, gyáva, frusztrált senkivel, aki imádott bosszút állni, hazudni, fontoskodni, magánál nagyobbakat besározni. Aki imádott igazodni, besúgni, jelentést írni, feljelenteni, hazudozni, farizeuspofát vágni, árral együtt úszni, a hatalmasokhoz dörgöl?zni – mindenki ismeri azt a nyomorultat, aki elhiszi önmagát, s azonkívül semmi mást.

Judith Sargentini: ön a jelentéktelenség, a becstelenség, az üresség mesterm?ve. És tudja, az a legszánalmasabb ebben az egészben, hogy mindez nem Lucifer alkotása. Az ördög ennél igényesebb, ennél sokkal jobb az ízlése. Ez az ócska, semmi ember életm?ve. A tehetségtelen szatócsinas vizesnyolcasai a lélekkufárok, zugárusok sötét, dohszagú boltja el?tt.

Ez ön, Judith Sargentini. És ez az ön világa.

És mi ezt a világot is ismerjük. Ismerjük a defterdárokat, és ismerjük azt is, aki így kezdte a mondandóját:

„Szép úrfiak! immár e puszta halom, / E kopja tövén nincs mér' zengeni többet: / Jertek velem, ottlenn áll nagy vigalom, / Odalenn vár mézizü sörbet. –"

Majd így folytatta:

„Serbet, füge, pálma, sok déli gyümölcs, / Mit csak terem a nagy szultán birodalma, / Jó illatu f?szer, és drága ken?cs… / Ali gy?zelem-ünnepe van ma!"

S így fejezte be:„Eh! vége mikor lesz? kifogytok-e már / Dícséretib?l az otromba gyaurnak? / Eb a hite kölykei! vesszeje vár / És börtöne kész Ali úrnak."

Ön el sem tudja képzelni, mennyire belénk égett már mindez. És ha ön képes egyáltalán bármit is felfogni a

világból a genderfluid kocsonyás közegén és az úgynevezett liberalizmus sötét, esztelen és elviselhetetlen diktatúráján kívül bármit is, akkor azt kell felfognia, hogy mi, itt Közép-Európában, a mindig kitagadott, kiröhögött, odadobott, meggyalázott, lenézett és lesajnált Közép-Európában, mi minderre mindig ezt feleltük:

„Mondjad neki, Márton, im ezt felelem: Kegyelmet uradtól nem vár soha Szondi, Jézusa kezében kész a kegyelem: Egyenest oda fog folyamodni."

És ezt a hatalmasoknak feleltük. Oszmánnak, Habsburgnak, szovjetnek – s ezek olykor azért el? tudtak kaparni némi rokonságot legalább az ördöggel. S mi mégis ezt feleltük, a Heged?s hadnagyokat meg felkötöttük, Arany Jánosunk pedig megírta Ferenc Jóskának A walesi bárdokat.

Hát ezekhez képest próbálja meghatározni, hogy kicsoda maga, Judith Sargentini. És ha netán sikerül ezt meghatároznia, akkor azt is mindjárt meg fogja érteni, mennyit számít a maga létezése meg a maga jelentése minekünk. Ehhez mérje, amikor azt hazudja, hogy magát kitessékelték a magyar külügyminisztériumból. Tudja, még ha így is történt volna, magának akkor is egy dolga lenne: végtelenül hálásnak lenni, hogy egyáltalán beengedték oda.

De lássuk be, mindez mindegy. Maga soha, semmit sem fog belátni, nem fog mérlegelni, ugyanis magának nincsen sem esze, sem lelke, és mindenekfelett magának nincsen tisztessége. Éppen ezért b?ven elég, ha megtanul egy régi magyar népdalt, illetve abból egy rövidke részt, ezt:

„Elbúcsúzom rózsám t?led utoljára, / Kilenc álló évre visznek katonának, / Inkább leszek betyár, az alföldi pusztán. / Mintsem leszek szolga a császár udvarán."

Err?l van szó, Judith Sargentini. S ha önnek lenne fogalma arról, micsoda er?k mozdultak meg 1100 év alatt azért, hogy mi egyáltalán ne is legyünk, s ha felfogná, hogy mi ennek ellenére mégis vagyunk, akkor azt is képes lenne belátni, hogy maga mennyire észrevehetetlen, üres és nevetséges porszeme a nagy, egyetemes ürességnek és semmiségnek.

Sok er?t, Judith Sargentini, önmaga elviseléséhez. Remélem, jól telt a húsvét. Már ha tudja, mi az a húsvét…

Utóirat: a cikk megírása után érkezett a hír, miszerint lopott videóval kampányol Sargentini (Mandiner, április 20.). Másnapi hír szerint a felvételek jogosulatlan felhasználása miatt az MTVA feljelentést tett Sargentini ellen. Miért is nem vagyunk meglepve?

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló